

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 lipca 2016 r. , w sprawie I C 824/15 Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi zasądził od D. D. na rzecz (...) S.A. kwotę 20.212,68 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2015 r. oraz kwotę 2.670 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania .

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, że w dniu 25 czerwca 2013 r. D. D. zawarł z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowę o korzystanie z karty kredytowej m. (...). (...) Bank S.A. udzielił pozwanemu kredytu bezgotówkowego, złotówkowego na dowolny cel konsumpcyjny w formie limitu zadłużenia na karcie kredytowej oraz wydał mu kartę kredytową. Wysokość kredytu została ustalona na kwotę 3.000 zł . Wedle § 7 ust. 8 kredytobiorca zobowiązany jest dokonywać spłat kwot nie mniejszych niż minimalna kwota spłaty podawana na tych wyciągach, z zastrzeżeniem ust. 9. Jeżeli dzień spłaty kredytu, przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy wówczas za dzień spłaty przyjmuje się pierwszy dzień roboczy następujący po dniu wolnym. . W § 7 ust. 3 strony postanowiły, że ostateczny termin spłaty kredytu wynosi 12 miesięcy, licząc od dnia postawienia kredytu do dyspozycji kredytobiorcy i upływa w dniu, który datą odpowiada dacie postawienia kredytu do dyspozycji, chyba że okres obowiązywania umowy zostanie przedłużony na zasadach opisanych w § 2 ust. 2. Stosownie do § 1 ust. 5 Bank stawia kredyt do dyspozycji kredytobiorcy od dnia zarejestrowania karty kredytowej w systemie bankowym, nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dnia zawarcia umowy. Informacja o zarejestrowaniu karty kredytowej jest przekazywana kredytobiorcy w postaci elektronicznej przy pomocy wiadomości e-mail, sms, lub komunikatu w serwisie transakcyjnym Banku bądź na piśmie. Strony, we wskazanej umowie, przewidziały, iż Bank ma prawo wypowiedzenia umowy z zachowaniem dwumiesięcznego okresu wypowiedzenia oraz podjąć wszelkie działania zmierzające do odzyskania wymagalnych należności Banku w przypadku zaistnienia co najmniej jednej z następujących ważnych przyczyn:

- 1) naruszenia przez kredytobiorcę obowiązujących przepisów prawa regulujących umowę,
- 2) naruszenia postanowień umowy w tym niewykonywania lub nienależytego wykonywania lub nienależytego wykonywania obowiązków kredytobiorcy wynikających z umowy lub regulaminu, a także naruszenia postanowień innych regulaminów i warunków obowiązujących w Banku, jeżeli kredytobiorca jest zobowiązany do przestrzegania ich postanowień dotyczących warunków udzielania kredytu,
- 3) utraty zdolności kredytowej kredytobiorcy w zakresie umożliwiającym udzielenie kredytu w wysokości określonej w umowie,
- 4) powzięcia wiarygodnej i udokumentowanej informacji o zamiarze rezygnacji z karty przez kredytobiorcę,
- 5) złożenia fałszywych dokumentów, oświadczeń lub podania nieprawdziwych danych stanowiących podstawę udzielania kredytu,
- 6) gdy rachunek karty nie wykazuje żadnych obrotów przez okres 6 miesięcy od dokonania ostatniej transakcji albo od dnia zawarcia umowy, przy czym naliczanie opłat i pobieranie prowizji przez bank nie stanowi transakcji płatniczej w rozumieniu ustawy o usługach płatniczych (§ 13 ust. 1).

Okres wypowiedzenia umowy przez bank liczony jest od dnia doręczenia kredytobiorcy oświadczenia o wypowiedzeniu na podany przez niego adres zarejestrowany w systemie bankowym . Wypowiedzenie umowy przez bank wymaga zachowania formy pisemnej, o ile umowa lub regulamin nie stanowią inaczej. Pozwany pierwszego zakupu przy użyciu karty kredytowej dokonał 1 lipca 2013 r. W dniu 9 lipca 2013 r. strony zawarły aneks, w którym podwyższyły kwotę kredytu o 4.440 zł tj. do kwoty 7.400 zł. Zgodnie z § 1 ust. 4 podwyższenia kredytu bank dokona w ciągu 21 dni roboczych, licząc od dnia zawarcia aneksu. W dniu 4 września 2013 r. strony zawarły aneks, w którym podwyższyły kwotę kredytu o 4.800 zł tj. do kwoty 12.200 zł. Zgodnie z § 1 ust. 4 podwyższenia kredytu bank dokona w ciągu 21 dni roboczych, licząc od dnia zawarcia aneksu. W dniu 4 września strony zawarły aneks, w którym podwyższyły kwotę

kredytu o 4.800 zł tj. do kwoty 17.000 zł. Zgodnie z § 1 ust. 4 podwyższenia kredytu bank dokona w ciągu 21 dni roboczych, licząc od dnia zawarcia aneksu. Pozwany korzystając z przyznanej mu karty kredytowej w okresie od 25 czerwca 2013 r. do 14 sierpnia 2015 r. zaciągnął kredyt w łącznej wysokości 47.405,81 zł. W tym czasie pozwany spłacił łączną kwotę 25.943,76 zł. Pismem z dnia 15 maja 2014 r. wystosowano do pozwanego ostateczne wezwanie do zapłaty, w którym wezwano go do spłaty zaległych płatności w terminie 7 dni. Jako wymagalne roszczenie wskazano kwotę 3.184,65 zł, cała zaś spłata zadłużenia na dzień sporządzenia wezwania wynosiła 17.920,92 zł. W piśmie tym, bank wskazał, że w przypadku braku spłaty w określonym terminie, niniejsze pismo należy traktować jako wypowiedzenie umowy przez Bank. Okres wypowiedzenia miał wynosić 60 dni i liczony jest od dnia następnego po upływie 7 dniowego terminu na dokonanie spłaty. Pismo to odebrała w dniu 29 maja 2014 r. osoba o nazwisku D.. W dniu 20 kwietnia 2015 r. powódka sporządziła wyciąg z ksiąg bankowych dotyczący wierzytelności pozwanego i opiewający na kwotę 20.212,68 zł na co składa się: 18.750,81 zł należności głównej oraz 1.461,87 zł odsetek umownych karnych za okres od 6 listopada 2014 r. do 20 kwietnia 2015 r. od zadłużenia przeterminowanego według stopy procentowej 10% w skali roku.

Apelację od tego wyroku złożył pozwany. Zarzucił Sądowi Rejonowemu naruszenie prawa materialnego tj. art. 6 k.c. oraz przepisów postępowania tj. art. 232 k.p.c., art. 245 k.p.c. i art. 253 k.p.c. polegające na uznaniu, iż powód udowodnił wysokość swojego roszczenia, podczas gdy wbrew swoim obowiązkom procesowym i zasadzie ciężaru dowodu nie wykazał w sposób wyczerpujący w jakiej konkretnie kwocie należności głównej przysługuje mu roszczenie wobec pozwanego, co czyni całe to roszczenie niemożliwym do uwzględnienia; naruszenie prawa materialnego t. art. 6 k.c. oraz przepisów postępowania tj. art. 232 i art. 245 k.p.c. polegające na uznaniu, iż powód udowodnił wymagalność swojego roszczenia, podczas gdy przyjęte przez Sąd Rejonowy za podstawę rozstrzygnięcia w tym zakresie ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 15 maja 2014 r. nie jest dokumentem gdyż nie zostało opatrzone podpisem osoby upoważnionej do jego sporządzenia, a ponadto brak jest wiarygodnego dowodu na okoliczność jego doręczenia stronie pozwanej, w związku z czym pismo to nie mogło wywrzeć żadnych skutków prawnych, a co za tym idzie umowa nadal wiązała strony. W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa.

Sąd Okręgowy zważył,

co następuje :

Apelacja jest bezzasadna . Nie doszło w tej sprawie do naruszenia prawa materialnego jak i procesowego . Jak słusznie wywiódł Sąd I instancji pozwany kwestionował wartość dowodową załączonego przez powódkę materiału dowodowego w postaci wydruków: potwierdzenia zawarcia umowy i aneksów do niej, a także niepotwierdzonych za zgodność z oryginałem kserokopii dokumentów w tym wyciągu z ksiąg bankowych. Zgodnie z art. 129 § 1 k.p.c. strona powołująca się w piśmie na dokument obowiązana jest na żądanie przeciwnika złożyć oryginał dokumentu w sądzie jeszcze przed rozprawą. Zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa . Natomiast stosownie do art. 245 k.p.c. dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Nawet uznając, iż materiał dowodowy przedstawiony przez powódkę, nie jest dokumentem w rozumieniu przywołanego przepisu, trzeba podać, iż Kodeks postępowania cywilnego nie zawiera zamkniętego katalogu rodzajów dowodu. Dowodami, w ocenie Sądu, mogą być również kserokopie dokumentów. Oczywiście Sąd w takiej sytuacji będzie badał wiarygodność takich dowodów, uwzględniając treść przepisu art. 245 k.p.c. Jednocześnie, zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe oświadczenia woli związane z dokonywaniem czynności bankowych mogą być składane w postaci elektronicznej. Dokumenty związane z czynnościami bankowymi mogą być sporządzane na informatycznych nośnikach danych, jeżeli dokumenty te będą w sposób należyty utworzone, utrwalone, przekazane, przechowywane i zabezpieczone. Usługi związane z zabezpieczeniem tych dokumentów mogą być wykonywane przez banki, spółki tworzone przez banki z innymi podmiotami, a także przedsiębiorstwa pomocniczych usług bankowych. Jeżeli ustawa zastrzega dla czynności prawnej formę pisemną, uznaje się, że czynność dokonana w formie, o której mowa w ust. 1, spełnia wymagania formy pisemnej także wtedy, gdy forma została zastrzeżona pod rygorem nieważności. Oznacza to, że wydruki załączone przez powódkę

do akt sprawy w postaci potwierdzenia zawarcia umowy o kartę kredytową, aneksów do niej, a także elektroniczne zestawienie operacji są dokumentami w rozumieniu art. 245 k.p.c. i nie sposób im odmówić wiarygodności. W kwestii wymagalności dochodzonego roszczenia, Sąd Rejonowy przy jej ustalaniu wziął pod uwagę potwierdzenia zawarcia umowy o korzystanie z karty kredytowej z dnia 25 czerwca 2013 r. § 7 ust. 8 wskazanej umowy stanowi, iż kredytobiorca zobowiązany jest dokonywać spłat nie mniejszych niż minimalna kwota spłaty podawana na wyciągu w terminach podanych w wyciągach. Oznacza to, że wymagalność poszczególnych roszczeń, składających się na należność główną uzależniona jest od terminów podanych w wyciągach bankowych, przesyłanych pozwanemu. Nadto, zgodnie z ust. 3 powołanego postanowienia, ostateczny termin spłaty kredytu wynosi 12 miesięcy licząc od dnia postanowienia kredytu do dyspozycji kredytobiorcy i upływa w dniu, który datą odpowiada dacie postawienia kredytu do dyspozycji. Kredyt postawiono do dyspozycji kredytobiorcy w terminie od dnia 25 czerwca 2013 r. do dnia 1 lipca 2013 r. Stosownie do § 1 ust. 5 bank stawia kredyt do dyspozycji kredytobiorcy od dnia zarejestrowania karty kredytowej, nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dnia zawarcia umowy. Oznacza to, że wymagalność roszczenia powstałaby najpóźniej w dniu 1 lipca 2014 r. Jednak należy mieć przy tym na względzie, że pozwany zawarł jeszcze trzy aneksy, którymi doszło do podwyższenia kredytu. Zatem należy wskazać, że roszczenie co do kwoty 3.000 zł pierwotnego kredytu z umowy z dnia 25 czerwca 2013 r. stałoby się wymagalne najpóźniej w dniu 1 lipca 2014 r. Natomiast roszczenie co do kwoty 4.400 zł stałoby się wymagalne najpóźniej w dniu 7 sierpnia 2014 r. tj. w ciągu roku po podwyższeniu kredytu, które zgodnie z § 1 ust. 4 bank dokonuje w ciągu 21 dni roboczych od dnia zawarcia aneksu. Następnie roszczenia co do kwot 4.800 zł i 4.800 zł stałyby się wymagalne najpóźniej dnia 3 października 2014 r. tj. w ciągu roku po podwyższeniu kredytu, które zgodnie z § 1 ust. 4 bank dokonuje w ciągu 21 dni roboczych od dnia zawarcia obu aneksów. Powódka nie wskazała wyciągów, przesyłanych pozwanemu, z których wynikałyby daty wymagalności poszczególnych roszczeń. Jednak jednocześnie brak jest podstaw, by przyjąć jako daty wymagalności możliwe najpóźniejsze daty, bowiem powódka pismem z dnia 15 maja 2014 r. wezwała pozwanego do zapłaty wymagalnego roszczenia w łącznej kwocie 3.184,65 zł. W piśmie tym powódka zastrzegła, że w przypadku braku spłaty w terminie wymagalnego roszczenia, pismo takie należy traktować jako wypowiedzenie umowy przez bank za 60 dniowym okresem wypowiedzenia. Pismo to zostało doręczone osobie o nazwisku D. w dniu 29 maja 2014 r. Wbrew twierdzeniom pozwanego nie ma wątpliwości, iż potwierdzenie odbioru zawarte na k. 27 dotyczy ostatecznego wezwania do zapłaty z dnia 15 maja 2014 r. na k. 26. Na piśmie tym znajduje się bowiem nr (...), który widnieje również na potwierdzeniu odbioru. Nadto, w piśmie tym widnieje data nadania pisma 19 maja 2014 r., co wynika również z załączonej zwrotki. Sąd Rejonowy uznał to wypowiedzenie za w pełni skuteczne.

Sąd Okręgowy w pełni akceptuje powyższe stanowisko Sądu Rejonowego, co skutkuje na mocy art. 385 k.p.c. oddaleniem apelacji. Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego znajduje swoje uzasadnienie w przepisie art. 98 § 1 k.p.c.